

Datum van inontvangstneming : 17/07/2015

Zaak C-290/15

Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie

Datum van indiening:

15 juni 2015

Verwijzende rechter:

Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak (België)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

2 juni 2015

Verzoekende partijen:

Patrice d'Oultremont

Henri Tumelaire

François Boitte

Éoliennes à tout prix? ASBL

Verwerende partij:

Waals gewest

Voorwerp van de procedure in het hoofdgeding

- 1 Het hoofdgeding strekt tot nietigverklaring van het besluit van 13 februari 2014 houdende sectorale voorwaarden voor windmolenparken met een totaalvermogen van 0,5 MW of meer (hierna: „bestreden besluit”).

Unierecht

Richtlijn 2001/42/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 juni 2001 betreffende de beoordeling van de gevolgen voor het milieu van bepaalde plannen en programma's

2 De hier relevante passages van de richtlijn luiden:

Overweging 10: Alle plannen en programma's die voor een aantal sectoren worden voorbereid en die een kader vormen voor de toekenning van toekomstige vergunningen voor projecten vermeld in de bijlagen I en II bij richtlijn 85/337/EEG van 27 juni 1985 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten, en alle plannen en programma's waarvoor uit hoofde van richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna is vastgesteld dat een beoordeling nodig is, kunnen aanzienlijke milieueffecten hebben en dienen als regel aan een systematische milieubeoordeling te worden onderworpen. Zijn de plannen en programma's bepalend voor het gebruik van kleine gebieden op lokaal niveau of houden zij kleine wijzigingen van de bedoelde plannen of programma's in, dan moeten zij slechts worden beoordeeld indien de lidstaten vaststellen dat zij aanzienlijke milieueffecten kunnen hebben.

Artikel 1 – Doelstellingen

„Deze richtlijn heeft ten doel te voorzien in een hoog milieubeschermingsniveau en bij te dragen tot de integratie van milieuoverwegingen in de voorbereiding en vaststelling van plannen en programma's, met het oog op de bevordering van duurzame ontwikkeling, door ervoor te zorgen dat bepaalde plannen en programma's die aanzienlijke effecten op het milieu kunnen hebben overeenkomstig deze richtlijn aan een milieubeoordeling worden onderworpen.”

Artikel 2 – Definities

„In deze richtlijn wordt verstaan onder:

- a) „plannen en programma's”: plannen en programma's, met inbegrip van die welke door de Gemeenschap worden medegefinancierd, alsook de wijzigingen ervan,
- die door een instantie op nationaal, regionaal of lokaal niveau worden opgesteld en/of vastgesteld of die door een instantie worden opgesteld om middels een wetgevingsprocedure door het parlement of de regering te worden vastgesteld en
  - die door wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen zijn voorgeschreven; [...]

Artikel 3 – Toepassingsgebied

„1. Een milieubeoordeling wordt uitgevoerd overeenkomstig de artikelen 4 tot en met 9, voor de in de leden 2, 3 en 4 bedoelde plannen en programma's die aanzienlijke milieueffecten kunnen hebben.

2. Onverminderd lid 3, wordt een milieubeoordeling gemaakt van alle plannen en programma's:

a) die voorbereid worden met betrekking tot landbouw, bosbouw, visserij, energie, industrie, vervoer, afvalstoffenbeheer, waterbeheer, telecommunicatie, toerisme en ruimtelijke ordening of grondgebruik en die het kader vormen voor de toekenning van toekomstige vergunningen voor de in bijlagen I en II bij richtlijn 85/337/EEG genoemde projecten, [...]"

Intern recht

Decreet van de Waalse Gewestraad van 11 maart 1999 betreffende de milieuvergunning

3 Het decreet bepaalt:

Artikel 2

„Dit decreet heeft ten doel in het kader van een geïntegreerd beleid inzake de vervuilingspreventie en -beperking mens en milieu te beschermen tegen gevaren, hinder of ongemakken die een inrichting rechtstreeks of onrechtstreeks zou kunnen veroorzaken tijdens of na de exploitatie ervan. [...]"

Dit decreet moet ook doelstellingen helpen nastreven zoals het klimatologische evenwicht, het behoud van de kwaliteit van het water, de lucht, de bodem, de ondergrond, de biodiversiteit en het milieu i.v.m. hinder, en het rationele beheer van water, grond, ondergrond, energie en afval."

Artikel 4

„De Regering bepaalt de algemene, sectorale, integrale en specifieke normen waaraan voldaan moet worden om de in artikel 2 bedoelde doelstellingen te halen. Ze hebben reglementaire waarde. [...]"

Artikel 5

„1. De algemene normen zijn van toepassing op het geheel van de installaties en activiteiten.

2. De sectorale normen zijn van toepassing op de installaties en activiteiten van een territoriale economische sector of van een sector waar rekening moet worden gehouden met een specifiek risico.

[...]

De sectorale normen vullen de algemene normen aan en kunnen ervan afwijken voor zover ze met redenen omkleed zijn.

[...]”

Milieuwetboek

- 4 Artikel D.6, 13°, van boek I van het Milieuwetboek, dat artikel 2, onder a), van richtlijn 2001/42 omzet, definieert „plannen en programma’s” in de zin van dit wetboek als volgt:

„[...] beslissingen, [...], met als doel de bepaling van hetzij een geordende opeenvolging van acties of handelingen die overwogen worden om één of meer specifieke doeleinden inzake de kwaliteit van het leefmilieu te halen, hetzij de bestemming of de regeling voor de bescherming van één meer gebieden of een locatie, o.a. voor het vastleggen van het kader waarin welbepaalde activiteiten ten uitvoer gelegd mogen worden, en die:

- a. door een overheid op gewestelijk of plaatselijk niveau uitgewerkt en/of aangenomen worden, of door een overheid uitgewerkt worden om door het Parlement of de Waalse Regering aangenomen te worden;
- b. en bij decretale, reglementaire of administratieve bepalingen voorzien worden;

De plannen en programma’s bedoeld in dit decreet omvatten ook die welke door de Europese Gemeenschap medegefinancierd worden.”

Bestreden besluit

- 5 De bij besluit van 13 februari 2014 vastgestelde sectorale normen zien hoofdzakelijk op windmolenexploitatie (toegang, controle, onderhoud), ongevallen- en brandpreventie (met name de buitengebruikstelling van de windmolen), geluid, herstel van de plaats in haar vorige toestand bij definitieve sluiting en het stellen van een financiële zekerheid.
- 6 De geluidgrenswaarden variëren met name naar gelang van de zogenaamde „planologische” zones, namelijk woon-, landbouw-, bedrijfsactiviteitszones en andere.

- 7 Het bestreden besluit stelt een minder strenge geluidsnorm vast dan algemeen geldt voor alle installaties tijdens de nacht behoudens zomeroomstandigheden en in woon- en plattelandsgebied.

Context van het hoofdgeding

- 8 De Waalse regering nam verschillende maatregelen voor windmolens.
- 9 De Waalse regering keurde het „Cadre de référence pour l’implantation d’éoliennes en Région wallonne” (referentiekader voor de inplanting van windmolens in het Waals gewest) goed op 21 februari 2013. Dat programma stelt in wezen een streefdoel voor de windenergieproductie en, mede met het oogmerk de levenskwaliteit te garanderen (met name, inzake geluidsvriendelijkheid), de bij de inplanting van windmolens in acht te nemen criteria vast.
- 10 Het is allereerst uitgevoerd in een op 11 juli 2013 voorlopig, met daaraanvolgend een milieueffectenrapport en openbaar onderzoek, vastgestelde „carte positive de référence” [ook genaamd „cartographie éolienne” (positief referentiekader of windmolenparkenkaart), namelijk kaarten van de voor windmolens best gelegen zones in Wallonië].
- 11 De Waalse regering diende vervolgens op 27 maart 2014 een ontwerpdecreet betreffende de inplanting van windmolens in Wallonië in. Het Parlement heeft dat ontwerp nog niet aangenomen.
- 12 Het bestreden besluit sluit niet aan bij deze initiatieven, maar strekt er voornamelijk toe de moeilijkheden te verhelpen die uit de algemene normen voortvloeiden door af te wijken van de geluidsnormen ervan.

Voornaamste argumenten van partijen in het hoofdgeding

- 13 Verzoekers kritiseren het bestreden besluit, omdat het niet is onderworpen aan een milieubeoordelingsprocedure of aan een procedure van raadpleging van het publiek in strijd met name met de artikelen 2, 3, 5, 6, 8 en 9 van richtlijn 2001/42.
- 14 Het bestreden besluit is namelijk een plan of programma in de zin van de richtlijn, dat is voorbereid met betrekking tot energie, ruimtelijke ordening of grondgebruik, dat is voorgeschreven door de wettelijke bepalingen en het kader vormt waarin in bijlage I en II bij richtlijn 85/337 genoemde projecten kunnen worden goedgekeurd.
- 15 Volgens verweerder is het bestreden besluit, dat geen alomvattende en coherente benadering met het karakter van een gestructureerde planning inhoudt (overeenkomstig de definitie in het arrest Terre wallonne et Inter-Environnement

Wallonie, C-105/09 en C-110/09, EU:C:2010:355), geen plan of programma in de zin van richtlijn 2001/42.

- 16 Volgens verzoekers beantwoordt het bestreden besluit aan de definitie van het begrip „plannen en programma’s”.
- 17 In de eerste plaats bevat het bestreden besluit een aantal nauwkeurige, concrete en coherente bepalingen die de autoriteiten wensen op te leggen met het oog op na een algemene en coherente analyse van de bestaande toestand vastgestelde doelstellingen van een bepaalde omvang, namelijk een kader te scheppen voor de inplanting en de exploitatie van de windmolenparken en specifieke geluidsnormen voor windmolens regelen. Huns inziens sluit de vaststelling van regelingen voor de exploitatie van geklasseerde installaties niet de kwalificatie als plannen en programma’s uit.
- 18 In de tweede plaats is het bestreden besluit voorgeschreven door wettelijke bepalingen in de zin van artikel 2, onder a), van richtlijn 2001/42, daar het is vastgesteld in het kader van wettelijke bepalingen (arrest Inter-Environnement Bruxelles e.a., C-567/10, EU:C:2012:159).
- 19 In de derde plaats onderwerpt artikel 3, lid 2, onder a), van de richtlijn alle plannen en programma’s „die voorbereid worden met betrekking tot [...] energie, [...] ruimtelijke ordening of grondgebruik”, als hier het geval is, aan milieubeoordeling.
- 20 In de vierde plaats definieert het bestreden besluit „het kader [...] voor de toekenning van toekomstige vergunningen voor de in bijlagen I en II bij richtlijn 85/337/EEG genoemde projecten”, aangezien het het specifieke dwingende kader voor de vergunningen voor de inplanting en de exploitatie van windmolens vaststelt en „installaties voor winning van windenergie voor de energieproductie (windturbineparken)” krachtens richtlijn 85/337 (thans 2011/92) zijn onderworpen aan de beoordeling van de gevolgen voor het milieu (bijlage II, 3, i).

Korte uiteenzetting van de motivering van de verwijzing

- 21 Volgens de Raad van State is de bestreden handeling geen plan of programma naar intern Waals recht, zodat verzoekers ontvankelijk zijn in hun betoog dat richtlijn 2001/42 en met name de rechtstreeks toepasselijke artikelen 2 en 3 ervan rechtstreeks zijn geschonden doordat deze bestreden handeling huns inziens een plan of programma in de zin van deze richtlijn vormt en deze regeling niet is onderworpen aan de door deze richtlijn vereiste beoordeling van de gevolgen.
- 22 Volgens artikel 3, lid 2, onder a), van voormelde richtlijn wordt een milieubeoordeling uitgevoerd voor alle daarbij bedoelde plannen en programma’s, met name die welke worden voorbereid „met betrekking tot [...] energie, [...] ruimtelijke ordening of grondgebruik en die het kader vormen voor de toekenning

van toekomstige vergunningen voor de in bijlagen I en II bij richtlijn 85/337/EEG genoemde projecten”.

- 23 De richtlijn definieert niet wat moet worden verstaan onder „plannen en programma’s”. Zij wijst er alleen op dat daaronder moeten worden verstaan de plannen en programma’s „die door een instantie op nationaal, regionaal of lokaal niveau worden opgesteld en/of vastgesteld of die door een instantie worden opgesteld om middels een wetgevingsprocedure door het parlement of de regering te worden vastgesteld en die door wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen zijn voorgeschreven” [artikel 2, inleidende zin en onder a)].
- 24 De rechtsleer geeft de volgende definities van het begrip „plannen en programma’s” in overweging:
- „vrij nauwkeurige en concrete uiteenzettingen van geordende en coherente gehelen van van overheidswege geplande voorschriften, acties of maatregelen, met in voorkomend geval bepaalde termijnen, tot realisatie van na een algemene en coherente analyse van de bestaande toestand gestelde doelstellingen van een bepaalde omvang” (M. DELNOY, *La participation du public en droit de l’urbanisme et de l’environnement*, Brussel, Larcier, 2007, blz. 82);
  - „een door een overheid opgestelde of goedgekeurde handeling, waarbij zij voor een bepaald grondgebied uiting geeft aan haar wil toekomstige projecten te ontwikkelen en aldus het kader aangeeft waarbinnen deze projecten kunnen worden goedgekeurd” (E. GONTHIER, *L’évaluation des incidences sur l’environnement – Jurisprudence récente de la Cour constitutionnelle et de la Cour de justice de l’Union européenne*, Aménagement-Environnement, Kluwer, 2012/5, blz. 228-241, hier blz. 238, nr. 40).
- 25 In haar conclusie in de zaak *Terre wallonne et Inter-Environnement Wallonie*, C-105/09 en C-110/09, EU:C:2010:120, stelt advocaat-generaal Kokott:

„29. De stelling dat wettelijke maatregelen niet mogen worden uitgesloten beantwoordt tevens aan de doelstellingen van de SMB-richtlijn. Deze richtlijn heeft volgens artikel 1 ervan tot doel te voorzien in een hoog milieubeschermingsniveau en bij te dragen tot de integratie van milieuoverwegingen in de voorbereiding en vaststelling van plannen en programma’s, door ervoor te zorgen dat bepaalde plannen en programma’s die aanzienlijke effecten op het milieu kunnen hebben, aan een milieubeoordeling worden onderworpen.

30. De twee begrippen ‚plannen en projecten’ dienen bijgevolg aldus te worden uitgelegd dat maatregelen die aanzienlijke milieueffecten kunnen hebben, zeker aan een milieubeoordeling zullen worden onderworpen. Zoals in het kader van de MEB-richtlijn [...] dient dan ook primair de vraag te

worden gesteld of de betrokken maatregelen aanzienlijke milieueffecten kunnen hebben. Wettelijke regelingen kunnen dergelijke effecten hebben, met name wanneer zij milieuverontreiniging mogelijk maken.”

- 26 In zijn arrest in deze zaak (C-105/09 et C-110/09, EU:C:2010:355) was het Hof met name van oordeel:

„36. Vervolgens moet worden opgemerkt dat richtlijn 91/676 verlangt dat dergelijke actieprogramma's worden opgesteld voor alle door de lidstaten op grond van deze richtlijn aangewezen ‚kwetsbare zones’, en dat die programma's moeten voorzien in de maatregelen en acties zoals bedoeld in artikel 5 ervan, ter bestrijding van de verontreiniging door nitraten, die door de lidstaten ten uitvoer moeten worden gelegd en waarop zij moeten toezien. De bevoegde instanties moeten tevens op geregelde tijdstippen controleren of de maatregelen en acties nog relevant zijn, en in voorkomend geval de actieprogramma's herzien.

[...]

41. Ten slotte moet worden gepreciseerd dat ofschoon niet elke wetgevende maatregel betreffende de bescherming van water tegen verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen een ‚plan’ of een ‚programma’ in de zin van richtlijn 2001/42 is, de loutere omstandigheid dat een dergelijke maatregel door de wetgever wordt vastgesteld deze niet buiten de werkingssfeer van deze richtlijn doet vallen wanneer hij de in punt 36 van het onderhavige arrest vermelde kenmerken vertoont.

[...]

47. De specificiteit van voormelde programma's bestaat hierin, dat zij een globale en coherente benadering inhouden, met het karakter van een concrete en gestructureerde planning die de kwetsbare zones en in voorkomend geval het hele nationale grondgebied omvat en betrekking heeft op de vermindering en de voorkoming van de verontreiniging veroorzaakt door nitraten uit agrarische bronnen.

48. Wat de inhoud van de actieprogramma's betreft, blijkt uit artikel 5 van richtlijn 91/676, gelezen in samenhang met bijlage III erbij, dat die programma's concrete, verplichte maatregelen bevatten, die in het bijzonder betrekking hebben op de periodes waarin het op of in de bodem brengen van bepaalde soorten meststoffen verboden is, de opslagcapaciteit van tanks voor dierlijke mest, de methoden voor het op of in de bodem brengen en de maximumhoeveelheid dierlijke mest met stikstof die op of in de bodem mag worden gebracht [...].”

- 27 In casu is het bestreden besluit een handeling die door wettelijke bepalingen is „voorgescreven” (decreet van 11 maart 1999 betreffende de milieuvergunning).

Het is op zijn minst voorbereid met betrekking tot energie. Het definieert voorts het kader voor de toekenning van toekomstige vergunningen voor de in bijlagen I en II bij richtlijn 2011/92 genoemde openbare en particuliere projecten inzake de beoordeling van de milieugevolgen ervan. Op dit laatste punt stelde advocaat-generaal Kokott in haar conclusie: „Samenvattend dient dus te worden vastgesteld dat een plan of een programma een kader vormt, voor zover besluiten worden genomen die invloed uitoefenen op de mogelijke toekenning van toekomstige vergunningen voor projecten, in het bijzonder wat de ligging, aard, omvang en gebruiksvoorwaarden of de toewijzing van hulpbronnen betreft” (punt 67). Zij preciseerde voorts: „Het begrip ‚kader’ is dus een flexibel begrip. Het vereist geen definitieve voorschriften, maar omvat ook vormen van beïnvloeding die nog speelruimte laten.” (punt 65).

- 28 Het antwoord op de vraag of de sectorale normen (gedefinieerd als de „normen die van toepassing zijn op de installaties en activiteiten van een territoriale economische sector of van een sector waar rekening moet worden gehouden met een specifiek risico”) een „plan of programma” kunnen vormen, ligt niet voor de hand.
- 29 Doordat deze normen zijn losgekoppeld van het referentiekader en van de kaarten van de aan de inplanting van de windmolens aangepaste zones, waarvan hierboven sprake, missen zij (gedeeltelijk in elk geval) programmatische inhoud om een kader voor de windenergieproductie te vormen.
- 30 Lezing van de bijlagen I en II bij richtlijn 2001/42 kan op een aantal punten de gedachte wekken dat een plan of programma noodzakelijkerwijze een geografisch afgebakende zone betreft zoals bijvoorbeeld de in het kader van het duurzaam beheer van stikstof in de landbouw aangewezen kwetsbare zones (zie arrest *Terre wallonne et Inter-Environnement Wallonie*, EU:C:2010:355, punt 47). Zo noemt bijlage I betreffende „In artikel 5, lid 1, bedoelde informatie” van de richtlijn in punt c „de milieukenmerken van gebieden waarvoor de gevolgen aanzienlijk kunnen zijn”, terwijl bijlage II betreffende „Criteria voor de vaststelling van de mogelijke aanzienlijke effecten zoals bedoeld in artikel 3, lid 5” in punt 2 de „Kenmerken van de effecten en van de gebieden die kunnen worden beïnvloed” noemt, met name:
  - „- de orde van grootte en het ruimtelijk bereik van de effecten (geografisch gebied en omvang van de bevolking die getroffen kan worden);
  - de waarde en kwetsbaarheid van het gebied dat kan worden beïnvloed gelet op:
    - bijzondere natuurlijke kenmerken of cultureel erfgoed;
    - de overschrijding van de milieukwaliteitsnormen of van grenswaarden;

- intensief grondgebruik;
  - de effecten op gebieden en landschappen die door een lidstaat, door de Gemeenschap, dan wel in internationaal verband als beschermd gebied zijn erkend.”
- 31 Voorts stoot een uitlegging volgens welke elke milieuregeling die per definitie strekt tot regeling van de toekenning van vergunningen, binnen het begrip plan of programma valt, op de moeilijkheid om correct, realistisch en dus concreet de milieugevolgen van een dergelijke regeling te evalueren volgens de bij bijlage I en II bij de richtlijn vereiste criteria en informatie.
- 32 Een andere uitlegging waarbij de sectorale normen binnen het begrip plan of programma in de zin van de richtlijn vallen, is evenwel mogelijk. Daarbij ligt de nadruk op het „sectorale” karakter van de normen in tegenstelling tot de regels van „algemene” toepassing of „algemene normen”, op het feit dat het besluit het kader vormt voor de toekenning van vergunningen en op de omstandigheid dat deze maatregelen aanzienlijke milieugevolgen kunnen hebben. Overweging 10 van richtlijn 2001/42 luidt namelijk: „Alle plannen en programma’s die voor een aantal sectoren worden voorbereid en die een kader vormen voor de toekenning van toekomstige vergunningen voor projecten vermeld in de bijlagen I en II bij richtlijn 85/337 [...], kunnen aanzienlijke milieueffecten hebben en dienen als regel aan een systematische milieubeoordeling te worden onderworpen. [...]”
- 33 In punt 34 van haar conclusie in de zaak *Terre wallonne et Inter-Environnement Wallonie*, EU:C:2010:120, overwoog advocaat-generaal Kokott:
- „Er zijn verschillende soorten regels voor de verlening van vergunningen voor projecten die aanzienlijke milieueffecten kunnen hebben. Territoriale plannen kunnen met een verschillende graad van nauwkeurigheid vastleggen waar bepaalde projecten mogen worden uitgevoerd. Maar ook regelingen waarbij wordt vastgelegd hoe projecten dienen te worden uitgevoerd, kunnen aanzienlijke effecten op het milieu hebben. Zo zou een (fictieve) regeling die de rechtstreekse lozing van dierlijke mest uit installaties voor intensieve veehouderij in natuurlijke wateren zou toestaan, aanzienlijke effecten op het milieu hebben.”
- 34 Het bestreden besluit ziet weliswaar op een bepaalde economische sector, maar definieert geen volledig kader, een geheel van gecoördineerde maatregelen voor de exploitatie van windmolenparken met het oog op milieubehoud; volgens verzoeksters laat deze onvolledigheid de eventuele toepassing van richtlijn 2001/42 evenwel onverlet, aangezien het begrip kader „geen definitieve voorschriften” vereist volgens advocaat-generaal Kokott in haar voormelde conclusie (punt 65), die voorts preciseert:
- „Anders dan België stelt, is de opsomming van de verschillende kenmerken in bijlage II, punt 1, eerste streepje, niet cumulatief, althans niet in die zin

dat het kader betrekking moet hebben op al deze kenmerken. Bij de beoordeling van de vraag of de milieueffecten aanzienlijk zijn, hoeft namelijk slechts ‚in het bijzonder’ te worden gelet op de onder de vijf streepjes van bijlage II, punt 1, genoemde kenmerken. Wanneer de totale lijst niet uitputtend is, kunnen ook de sublijsten dat niet zijn. Bovendien zou de cumulatieve toepassing van de individuele kenmerken in tegenspraak zijn met het gebruik van het begrip ‚mate’ in bijlage II, punt 1. Deze formulering impliceert veeleer dat de verschillende kenmerken in verschillende mate aanwezig kunnen zijn, dat wil zeggen mogelijkerwijs ook helemaal niet. Enkel deze benadering beantwoordt aan het doel, alle besluiten die aan de toekenning van een vergunning voor een project voorafgaan aan een milieubeoordeling te onderwerpen, voor zover zij aanzienlijke effecten op het milieu kunnen hebben.”

- 35 Bij onderzoek van het ontwerpdecreet betreffende de inplanting van windmolens in Wallonië (zie punt 11) merkte de Raad van State, afdeling wetgeving, het „plan voor de spreiding van windmolens” aan als een plan in de zin van richtlijn 2001/42. Tot dusver zijn alleen de sectorale normen vastgesteld.
- 36 De vraag van de kwalificatie als plan of programma in de zin van voormelde richtlijn 2001/42 van enkel de sectorale normen blijft dus onbeantwoord.

Prejudiciële vraag

- 37 Houden de artikelen 2, onder a), en 3, lid 2, onder a), van richtlijn 2001/42/EG betreffende de beoordeling van de gevolgen voor het milieu van bepaalde plannen en programma’s, de kwalificatie als „plan of programma” in de zin van deze artikelen in van een regelgevend besluit met verschillende bepalingen inzake de installatie van windmolens, waaronder maatregelen inzake veiligheid, controle, herstel en zekerheidstelling, alsook met geluidsnormen voor planologische zones, welke bepalingen het kader vormen voor de toekenning van administratieve vergunningen waarbij de opdrachtgever het recht wordt gegeven om installaties neer te zetten en te exploiteren die van rechtswege aan milieugevolgenbeoordeling naar intern recht zijn onderworpen?